

[Mølgaard]

ligger fra elværkerne. Men regeringen må vel allerede på nuværende tidspunkt have gjort sig klart – på baggrund af disse betydelige skred i retning af ringere undersøgelse end det, der fra Danmarks geologiske Undersøgelse i sin tid blev fordret, og end det, der senere fra Elsam var skitseret som det, man vil gennemføre af undersøgelser – om det er noget, regeringen overhovedet vil acceptere som noget, der er nok.

**Miljøministeren (Erik Holst):**

Jeg har været i forbindelse med miljøstyrelsen, der oplyste, at elværkerne har inddelt undersøgelsesarbejdet i etaperne 1, 2 og 3. Elværkernes nuværende etape 2-undersøgelse sigter mod at fremskaffe den fornødne dokumentation for, at betryggende deponering af højradioaktivt affald i givet fald og på et senere tidspunkt kunne ske i en dansk salt-horst.

Undersøgelserne i etape 3 skulle danne baggrund for en egentlig byggeansøgning. Elværkerne forventer, at disse undersøgelser først skal påbegyndes efter år 2000, da et eventuelt geologisk deponeringsanlæg tidligst år 2020 skal være klar til at modtage højradioaktivt affald.

Undersøgelserne i etape 2 er beskrevet i elværkernes principprogram for denne etape, og det er dateret den 21. marts 1979.

Det er miljøstyrelsens opfattelse bl. a. på baggrund af udtalelser, der er indhentet fra Danmarks geologiske Undersøgelse og forsøgsanlægget Risø, at elværkernes programforslag omfatter de emner, som er relevante for bedømmelsen af, om der findes danske salthorste egnede for deponering af højradioaktivt affald.

Hvad angår det, der i begrundelsen er anført om transmissionsmålinger, har miljøstyrelsen over for mig oplyst, at refleksionsmålingerne fra dybe borehuller i salt i og for sig er foretaget, og at transmissionsmålinger mellem dybe borehuller i salt ikke er foretaget endnu, men at man venter på resultatet. Før det resultat foreligger i form af en rapport, har jeg vanskeligt ved at kommentere, om det er fyldestgørende eller ej.

Man har orienteret mig om forskellige tekniske forhold omkring boremuddrets tilstand og sådan nogle ting, men det er i og for sig ikke ting, jeg – medmindre vi kommer

ind på det i en udbygning af spørgsmålet – vil nævne her, for de er meget tekniske.

Jeg vil summere op og sige: en vurdering af, om de detaljerede undersøgelser vil give den fornødne dokumentation, kan selvfølgelig først foretages af miljøstyrelsen, når elværkernes afsluttende rapporter med resultater og konklusioner er fremsendt til myndighederne, hvilket endnu ikke er sket. Skulle vurderingen vise behov for yderligere undersøgelser, vil miljøstyrelsen naturligvis meddele dette.

**Margrete Auken (SF):**

Hvis jeg var miljøministeren, ville jeg være lidt mere forsigtig med at høre på de oplysninger, der kommer fra miljøstyrelsen. Det var dog en meget klar oplysning, der kom i det svar, som ministeren delvis læste op af før, nemlig svaret på et spørgsmål fra hr. Bolvig. Det var et skriftligt svar på spørgsmål nr. 995, hvor man kommer ind på en sammenligning med de krav, der er stillet til Gorlebenundersøgelserne. Der står i svaret, at da sigtet med etape 2 i elværkernes affaldsundersøgelser og sigtet med de tyske undersøgelser af salthorsten ved Gorleben således er forskelligt, kan en direkte sammenligning af de to undersøgelser være misvisende. Det er faktisk en meget interessant oplysning, for så må vi vide: hvad er meningen med Elsams undersøgelse, hvis den er forskellig fra det, der er meningen med Gorlebenundersøgelsen, som skal give den endelige sikkerhed?

Da regeringen og socialdemokratiet har forsikret os alle sammen om, at man ikke vil tage beslutning om atomkraft, før man har sikkerhed for en forsvarlig deponering, hvordan kan det så gå til, at man pludselig skærer sådan ned på kravene? Vi andre har naivt forestillet os, at man ville stille krav, der lå på niveau med dem, man stiller i Gorleben, for niveauet skal lægges dér.

De spørgsmål, jeg gerne vil stille ministeren, er tre:

Er der i disse undersøgelser tale om, at man prøver at finde frem til den endelige sikkerhed, som socialdemokratiet har sagt at man vil have for at gå ind for atomkraft?

Eller er der tale om et skøn til videre undersøgelser? Det kan vi naturligvis ingenting have imod.